

fig, at Gjennemførelsen af den eventuelle nye Ordning, som navnlig tænkes bygget paa en fra den nu brugelige noget forandret Indsamling og Benyttelse af det foreliggende Materiale, i det Bæfentlige vil kunne ske ad administrativ Vej. For at imidlertid den paatænkte Ordning kan blive gjennemført i det Omfang, som Rægestanden i det Hele og navnlig de medicinale Myndigheder ønske, vil dog Lovgivningsmagtens Bistand være nødvendig paa tvende Punkter, idet der nemlig bliver Spørgsmaal om en Forandring i enkelte af de i Lov om Eigsyn af 2den Januar 1871 givne Bestemmelser, navnlig i dens § 3, 3die Stykke om Eigsyn over Dødsfødte og i dens § 6 om Eigsyn ved Selvmord eller anden uden foregaaende Sygdom indtræffende pludselig Død.

Da det derhos formentlig maa erkendes, at de Forandringer i Eigsynsloven, hvorom der er Spørgsmaal, ikke alene have Betydning for Tilvejebringelsen af en fyldestgørende Medicinalstatistik men ogsaa have en videregaaende Betydning, idet det er af Bigtighed for Samfundet i det Hele, at faaet Dødsfald som Selvmord og de dermed lige stillede Tilfælde af pludselig Død gjøres til Gjenstand for en nøjagtigere Undersøgelse end den, der for Tiden ifølge Eigsynsloven bliver disse Forhold til Del, har Justitsministeriet troet allerede nu at burde søge Lovgivningsmagtens Medvirkning til Gjennemførelse af de nævnte fra de medicinale Myndigheder i saa Henseende fremkomne Forslag. Idet man derfor forelægger nærværende Lovforslag, skal man med Hensyn til sammes enkelte Bestemmelser bemærke Følgende:

ad § 1.

Med Rancelliets Cirkulære af 24de December 1802 blev det paabudt enhver Jordemoder at anmeldte for Presten ethvert dødsfødte Barn, ved hvis Fødsel hun havde været brugt, og ved Plakat 17de Februar 1832 paalagdes det Lægerne i Kjøbenhavn ogsaa at udstede Dødsattest over Dødsfødte, hvilken Forpligtelse senere udvidedes til ogsaa at gjælde Lægerne i Kjøbstæderne. For Landets Vedkommende var derimod den af Jordemoderen om Dødsfalden udstede Attest tilstrækkelig, og i Rancelli-Skrivelse af 14de September 1839 udtales det udtrykkelig, at Eigsynsmændene ikke behøvede at syne Dødsfødte. I disse Regler skete der ved Eigsynsloven af 2den Januar 1871 den Forandring, at det ogsaa for Kjøbenhavns og Kjøbstædernes Vedkommende blev tilstrækkeligt, at Eigsynet over Dødsfødte foretoges af Jordemoderen. Den dobbelte Kontrol, der her tidligere førtes med Hensyn til Dødsfødte, idet der som bemærket udfordredes baade en af en Læge udstedt Dødsattest og den af Jordemoderen udfyldte Anmeldelsesblanket, bortfaldt saaledes, idet Reglen i Eigsynslovens § 3, 3die Stykke, blev en for Kjøbenhavn, Kjøbstæder og Land sælles særlig Regel for Eigsyn over dødsfødte Børn. Herved er imidlertid den baade i social og

i medico-forensisk Henseende saa vigtige Kontrol med Dødsfald blev betydelig formindsket, og den ovennævnte Kommission, støttet af det kgl. Sundhedskollegium, har derfor nu foreslaaet, at den Forpligtelse, der tidligere var paalagt Lægerne i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne til at udstede Dødsattest over Dødsfødte, paany indføres for det i Eigsynslovens § 2, 1ste Punktum, omhandlede Territorium. Derimod har man ikke troet at burde foreslaa Reglen udvidet til at gjælde udenfor dette Territorium, altsaa ogsaa for Landet; i statistisk Henseende vilde en saadan Udvidelse være uden Betydning, idet der, saalange det ikke er almindelig Regel, at Eigsyn ogsaa paa Landet skal foretages af en Læge, dog ikke for Landets Vedkommende vil kunne tilvejebringes nogen Mortalitetstatistik af virkeligt Værd, og naar henses til, at de sociale Momenter, der gjøre den nøjagtigste Undersøgelse af Dødsfaldene i Byerne ønskelig, langt fra med samme Styrke gjøre sig gjældende paa Landet, har man fundet Betænkelighed ved af andre Grunde at udvide Forslaget til at omfatte Landet, navnlig i Betragtning af den Byrde, man derved vilde paaføre den Del af Landbefolkningen, der boer fjernt fra Lægen.

ad § 2.

Ved Eigsynslovens § 6, 2det Stykke, er det ved Selvmord eller anden uden foregaaende Sygdom indtræffende pludselig Død bleven paalagt de Personer, hvem det ellers paahviler at foranstalte Eigsyn afholdt, hurtigst muligt at tilkalde en Læge, af hvem Eigsyn skal afholdes. Paa den af en saaledes tilkaldt Læge udstedte Dødsattest kan Eiget jordes, idet det ifkun er i de i Paragrafens 1ste Stykke omhandlede Tilfælde, at der ikke maa udstedes Dødsattest, førend Politimesteren har tilkendegivet, at der fra hans Side Intet er til Hinder derfor. Der paahviler derhos Politiet Forpligtelse til at afholde en Undersøggelsesforretning i Anledning af alle Dødsfald, der have en mistænkelig Karakter, ligesom det ved Forordn. 4de August 1819 er bleven paabudt, at der skal ske Anmeldelse for Politimesteren eller paa Landet for Sognepræsten eller Sognefogden angaaende Druftede og Hængte.

Medens Reglen i Eigsynslovens § 6, 2det Stykke, vel maa anses for fyldestgørende med Hensyn til de pludselige Dødsfald, som ikke formentes at have Betydning i medico-forensisk og hygiejnisk Henseende, hvorfor denne Bestemmelse ogsaa i nærværende Forslag er bibeholdt i saadanne Tilfælde, stiller Forholdet sig derimod anderledes med Hensyn til saadanne Dødsfald, der have siglig Betydning, altsaa navnlig lige overfor Selvmord, dødsfundne Personer og Fostere, Personer, der ere omkomne ved ulukkelig Hændelse, osv. For at det Eigsyn, der i saadanne Tilfælde afholdes, skal kunne faa sin fulde Betydning, maa det foretages samtidig af Lægen og Politimesteren eller